

PERSCOMMUNIQUÉ nr. 102/22

Luxemburg, 16 juni 2022

Arrest van het Hof in zaak C-328/20 | Commissie/Oostenrijk (Indexering van gezinsbijslagen)

Oostenrijk handelt in strijd met het Unierecht door de kinderbijslag en de diverse belastingvoordelen die het aan werknemers toekent, aan te passen naargelang van het land waar hun kinderen wonen

Een dergelijk mechanisme vormt een ongerechtvaardigde indirecte discriminatie op grond van de nationaliteit van migrerende werknemers

Op 1 januari 2019 heeft Oostenrijk een aanpassingsmechanisme ingevoerd voor de berekening van het forfaitaire bedrag van de kinderbijslag en de diverse belastingvoordelen die het toekent aan werknemers van wie de kinderen permanent in een andere lidstaat wonen. Tot die belastingvoordelen behoren de belastingaftrek voor kinderen ten laste, de gezinsbonus „plus”, de eenverdienersaftrek, de eenouderaftrek en de alimentatieaftrek. De bedragen kunnen naar boven of naar beneden worden bijgesteld overeenkomstig het algemene prijsniveau in de betrokken lidstaat.

De Commissie is van mening dat dit aanpassingsmechanisme en het hieruit voortvloeiende verschil in behandeling tussen met name migrerende werknemers en nationale werknemers in strijd is met het Unierecht. Daarom heeft zij bij het Hof van Justitie beroep wegens niet-nakoming ingesteld tegen Oostenrijk. In de onderhavige zaak wordt de Commissie ondersteund door Tsjechië, Kroatië, Polen, Roemenië, Slovenië, Slowakije en de Toezichthoudende Autoriteit van de EVA. Denemarken en Noorwegen hebben geïntervenieerd aan de zijde van Oostenrijk.

In zijn arrest van vandaag stelt het Hof om te beginnen vast dat de betrokken kinderbijslag en kinderaftrek moeten worden beschouwd als gezinsbijslagen waarop de verordening betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels van toepassing is. Deze bijslagen mogen op geen enkele wijze worden verminderd of gewijzigd op grond van het feit dat de begunstigde of zijn gezinsleden in een andere lidstaat wonen dan de lidstaat die deze bijslag en deze aftrek toekent.

De verordening vereist dus dat de bedragen van de gezinsbijslagen die door een lidstaat worden uitgekeerd aan werknemers van wie de gezinsleden in die lidstaat wonen, exact overeenstemmen met die welke worden uitgekeerd aan werknemers van wie de gezinsleden in een andere lidstaat wonen. Aangezien geen rekening wordt gehouden met verschillen in prijsniveau binnen de lidstaat die de voordelen toekent, rechtvaardigen verschillen in koopkracht tussen de lidstaten niet dat een lidstaat aan die tweede categorie personen geen even grote voordelen toekent als aan personen van de eerste categorie.

In die omstandigheden stelt het Hof vast dat **de omstreden Oostenrijkse wettelijke regeling**, voor zover zij de gezinsbijslagen aanpast naargelang van de woonstaat van de kinderen van de begunstigde, **een schending oplevert van de verordening betreffende de coördinatie van de socialezekerheidsstelsels**.

Wat de kinderbijslag en de in het beroep van de Commissie genoemde belastingvoordelen betreft, herinnert het Hof

eraan dat het recht van de Unie elke discriminatie op het gebied van de sociale zekerheid op grond van de nationaliteit van migrerende werknemers verbiedt. **Het omstreden aanpassingsmechanisme** wordt enkel toegepast wanneer het kind buiten het Oostenrijkse grondgebied verblijft en **treft dus in hoofdzaak migrerende werknemers**, aangezien met name hun kinderen in een andere lidstaat kunnen verblijven.

Bovendien is **de overgrote meerderheid van de migrerende werknemers op wie deze regeling van toepassing is, afkomstig uit lidstaten waar de kosten van levensonderhoud lager zijn dan in Oostenrijk**, waardoor zij lagere gezinsbijslagen en minder sociale en belastingvoordelen ontvangen dan Oostenrijkse werknemers.

Dit aanpassingsmechanisme **vormt dus een indirecte discriminatie op grond van nationaliteit die hoe dan ook niet gerechtvaardigd is**. In dit verband benadrukt het Hof dat migrerende werknemers op dezelfde wijze als een nationale werknemer betrokken zijn bij de vaststelling en de financiering van de bijdragen die ten grondslag liggen aan de betreffende gezinsbijslagen en belastingvoordelen, zonder dat daarbij rekening wordt gehouden met de woonplaats van hun kinderen. Hieruit volgt volgens het Hof dat de omstreden Oostenrijkse wettelijke regeling **ook een schending oplevert van de verordening betreffende het vrije verkeer van werknemers binnen de Unie**.

In deze omstandigheden **wijst** het Hof het door de Commissie ingestelde **beroep wegens niet-nakoming in zijn geheel toe**.

NOTA BENE: Een beroep wegens niet-nakoming gericht tegen een lidstaat die zijn uit het recht van de Unie voortvloeiende verplichtingen niet is nagekomen, kan worden ingesteld door de Commissie of door een andere lidstaat. Indien het Hof van Justitie de niet-nakoming vaststelt, dient de betrokken lidstaat zo snel mogelijk aan dit arrest te voldoen. Wanneer de Commissie van oordeel is dat de lidstaat niet aan het arrest heeft voldaan, kan zij een nieuw beroep instellen en daarbij financiële sancties vorderen. Worden de Commissie echter geen maatregelen tot omzetting van een richtlijn meegedeeld, dan kan het Hof van Justitie, op voorstel van de Commissie, bij het eerste arrest sancties opleggen.

Voor de media bestemd niet-officieel stuk, dat het Hof van Justitie niet bindt.

De [volledige tekst](#) van het arrest is op de dag van de uitspraak te vinden op de website CURIA.

Contactpersoon voor de pers: Stefaan Van der Jeught ☎ (+352) 4303 2170

Beelden van de uitspraak van het arrest zijn beschikbaar via "[Europe by Satellite](#)" ☎ (+32) 2 2964106

Volg ons!

